

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 9 Maiu st. v.

Idea de stat maghiar și maghiarizarea Ungariei nici-odată nu s'au accentuat cu atât ponderositate ca și în cele din urmă cinci ori șese luni.

Până acum cel puțin cercurile oficiale și organele lor de publicitate se sfiau a mărturisi, care este adevăratul scop al guvernului față cu naționalitățile nemaghiare din țeară, ba din contră își dădeau multă silință de a asigura pe cetățenii nemaghiari ce se vedeau amenințați în existența lor, că nimenia nu voese desnaționalizarea lor și toate măsurile, câte se iau în ce privește răspândirea limbii maghiare, sunt numai de natură, de a le ușura învățarea limbii statului, pe care în propriul seu interes ar trebui să o știe fiecare cetățean ungar.

Acum s'a făcut și în această privință un progres considerabil. Atât în corpul reprezentativ al Ungariei, cât și în presa maghiară de toate nuanțele politice, nu se lasă ocasiune netrecută fără ca să se accentueze necesitatea maghiarizării și întărirea ideii de stat maghiar.

Și acest lucru se face cu multă insistență, începând din sus de pe banca ministerială până în jos la cel din urmă membru al congregațiunii comitatense și dela cel dintâi organ de publicitate al guvernului până la cea din urmă fițică opozițională din provincie.

Noul ministru de justiție al Ungariei, domnul Desider Szilágyi, a scrisoarea ce a adresat-o alegătorilor sei din Pojon, că el voese să urmărească o politică națională basată pe principii tradiționale; idea lui conducătoare este crearea unei națiuni politice unitare, crearea unei Ungarii unitare. Și aceasta fără încorporarea egalității de drept în toate instituțiile statului nu se poate face, căci religieune, naționalitate, poziție socială, interese economice aduc cu sine și susțin diferențe. Față cu atâția factori despărțitori, legătura cea mai strinsă se află numai în caracterul național și unitar al culturii, în unitatea instituțiilor de drept și în organismul intern al statului, precum și în activitatea acestui organism pe baza acestor idei de unitate.

Ear' cu privilegiul petrecerii sale în Pojon, același ministru a vorbit de importanța orașelor, dela care ar atârna dezvoltarea țării și întărirea statului maghiar. După el, interesul Ungariei reclamă, ca orașele să fie centrele poli-

tice și economice ale vieții provinciale și ca ele să răspândească drept rațe asupra provinciei puterea întreprinderilor economice, cultura națională ce se află mereu în progresare și înainte de toate îngrijirea spiritului național și al limbii naționale.

Dacă dăm importanța cuvenită enunțurilor unui ministru, care intră de nou în cabinet și promite cele mai cardinale reforme în justiție și administrație, cu atât mai puțin putem trece cu vederea declarațiunile unui membru din opoziția parlamentară, ale cărei vederi sunt așa dicând normative în ce privește opinia publică maghiară din țeară.

Căci deși danez de origine și acum renegat în puterea cuvântului, baronul Ivor Kaas va fi pipăit demult pulsul „națiunii” și va fi sciind, cum are să vorbească în parlamentul maghiar, pentru de a fi aplaudat de întreaga ungurime.

Maghiarizarea comerțului și a industriei din Ungaria prin introducerea de blanchete cambiale exclusiv maghiare și purtarea cârților de gestiune numai în limba maghiară sunt tot atâtea lucruri, care gâdile urechile concetățenilor nostri maghiari și la care ar aspira și însuși guvernul, ba le-ar duce momentan în deplinire, dacă ar pute.

Între a voi și a pute un lucru, este însă mare deosebire. Și negreșit o mare dosă de șovinism nebunesc trebuie să aibă cineva, ca să propună lucruri, care nu se pot efectui fără de a periclita interesele generale bine înțelese ale statului. Căci a maghiariza în felul acesta comerțul și industria din Ungaria, nu ar însemna altceva, decât de a îngreuna dezvoltarea acestor ramuri și a le aduce cu timpul într-o formală stare de decadență.

O reclamă aceasta interesele Ungariei? Nu se va afla om cuminte, care va dice că da.

Tot așa se are lucrul și cu bazele, pe care ministrul Szilágyi ar voi să introducă reformele ce le-a pus în perspectivă.

Naționalitățile nemaghiare, multumită vitalității lor și silințelor lor de cultivare, în ciuda tuturor pedecilor ce li-s-au pus, sunt astăzi atât de înaintate în cultura lor națională, că o cultură națională unitară, adică maghiară, ar fi imposibilă, nu aji ori mâne, ci poate preste veacuri întregi.

Pentru-ce deci atâtea aspirațiuni la atâtea imposibilități?

Desnaționalizarea naționalităților nemaghiare din țările coroanei ungare este o utopie. Aceasta o spun și înșiși Maghiarii, înțelegem cei mai cumini din tre ei.

Ear' cel mai mare păcat al oamenilor de stat e, de a sacrifica adevăratele interese ale statului pentru nisece scopuri nerealisabile, pentru nisece utopii, promovând astfel certurile și neînțelegerile între deosebiții locuitori ai statului, ceea-ce împedecă atât dezvoltarea lui internă, cât și afirmarea lui cu demnitate în afară.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 9 Maiu st. v.

Visita regelui Umberto în Berlin.

Trenul special, care are să ducă pe regele Italiei Umberto la Berlin, a plecat din Roma alaltăieri la 4 oare după amiazi. Răta a dus preste Gott-hard, și în Luzern presidentul confederațiunii elvețiene a salutat pe regele ieri-diminează. Capitala Germaniei a făcut mari pregătiri pentru primirea ospelului regal. Cetățenii, artiștii și studenții emulează întru a da dovești de ospitalitate germană. Pe timpul când scriem aceste rânduri, regele Italiei se află deja în Berlin, și sîntem siguri, că rezultatul acestei vizite va fi binefăcător pentru popoarele continentului ce vor să se desvolte în pace și crufate de calamitățile unui război.

Conferența Samoa.

În privința conferenței dela Berlin, iarul american „Herald” publică, probabil din peana delegatului american, o corespondență interesantă, în care se ocupă cu afacerea grea de rezolvat ce există între Americani și Germani. Aceștia din urmă cer anume ca Mataafa să fie pedepsit pentru uciderea marinărilor germani. Între altele, în acea corespondență se scrie:

„Cei din Samoa nu pot fi răspunzători pentru cele petrecute cu Germanii. Perderea acestor oameni se există între Americani și Germani. Aceștia din urmă cer anume ca Mataafa să fie pedepsit pentru uciderea marinărilor germani. Între altele, în acea corespondență se scrie:

— Se pare că nu ne înțelegem, dise ea.

— Da vești bine!

Sărăcuța a tăcut și a suspinat adînc.

— Ah, Victor Alexandrici, cât de greu îmi va fi fără domnia-ta! grăi ea deodată.

Victor își șterse lornietă cu poala hainei și o aședă ear' în buzunar.

— Da, da, dise în sfîrșit: — îți va fi greu la început, de bună-seamă. (O bătu pe umăr binevoitor; ea îi luă încetător mîna de pe umărul seu și o sărută cu gingășie). Ei, da, da, cu bună-seamă tu ești fată bună, urmă el zimbînd cu mulțumire: — dar' ce se-î faci? Te gîndesce chiar tu: noi cu boerul nu se poate să rămînem aici; acūși vine iarna, și iarna la sat, — scii bine și tu: — e adevărată uriciune. Ce mai treabă în Petersburg: acolo, ăeu, așa lucruri minunate sînt, cum tu, fată proastă, ăeu, nici în vis nu poți vedea. Ce fel de case, ulițe, și apoi societatea, cultura — ăeu minune! . . . (Aculina îl asculta se-î înghită, cu atîta luare aminte și cu buzele cevași deschise, ca un copilaș). Dealt-cum, dise el întorcîndu-se la pămînt: — la ce îți spun toate acestea? Tot nu le poți tu înțelege.

— Pentru-ce, Victor Alexandrici? Eu am înțeles; toate le-am înțeles.

— Uite, fă!

Aculina își plecă ochii.

— Odată nu vorbeai așa cu mine, Victor Alexandrici, dise fără se-și ridica ochii.

— Odată? . . . odată! Vești tu odată? observă el ca și supărat.

Amîndoi tăcură.

— Însă va fi vremea să mă duc, dise Victor și se răzîmă deja în cot.

decât a desarma pe cei din Samoa. Ear' locuitorii de aici n'au făcut altceva decât s'au apêrat, astfel dar' numai consulul este vina tuturor nefericirilor întemplate. Dela regele Mataafa nu se poate, deci cere nici o satisfacțiune. Dacă Germania va adera la propunerile delegaților americani, atunci dl Knappe va trebui supus unei anchete și dat apoi judecării, după-ce se va întoarce preste o lună în țeară“.

Boulanger.

Asupra afacerii generalului Boulanger, „XIX Siècle” publică un articol, în care se scrie, că dacă se poate da creșemînt diselor unui membru din comisiunea senatorială, apoi procesul Boulanger poate fi privit ca o cestiune ce cine scie cînd se va termina.

Dacă comisiunea va declara, că n'a găsit destule dovești, că generalul a conspirat contra siguranței statului, atunci poate-că se va și părăsi idea, ca generalul să fie aruncat în temniță.

Și aceasta este cu atât mai posibil, că unii dintre membrii comisiunii, între care dl Cazot a dis, că el crede, că ar fi mai bine ca să se sisteze cercetările contra generalului și el să fie lăsat a fi judecat de opiniunea publică.

Alții dic, că ar fi mai bine ca el să fie dus înaintea consiliului de război, invocînd motivul, că ori-și-ce ofîcer în pensiune cinci ani stă încă la dispoziția ministerului de război.

Numitul diar, înregistrînd toate părerile, dice din partea lui, că 'i-se pare, că în cele din urmă generalul va fi tradus înaintea tribunalului corecțional, dar' atunci s'a sfîrșit cu grava aculare de complot contra siguranței republicii.

„Uniți în cugete, uniți în simțiri“.

Brașov, în Maiu 1889.

Nu V'am scris demult nimic; aici veștile, că une-ori supăr pe câte cineva, m'au împedecat, deși sciu bine, că supărările nu te pot face plăcut. Dacă ești din fire și din convingere mai radical, cine să te placă? Cei care vreau să fie totdeauna „uniți în cugete și în simțiri”, de sigur nu! *Unire!* Toți dicem așa, deosebirea este, că unii se aseamănă cu o ceată de cerșitori, care în avînturile lor ar dice: să ne unim, să facem o bancă, să ne ajutăm unul pe altul; dar' în ce te unesci? Unde îți sînt banii? *În numele căror idei și simțiri să ne unim?* Aici se desface drumul în două poteci. Unii voesc să

fie uniți, pentru-ca în cadrul și sub scutul acestei uniri să poată face ce vreau, și aici omul de omenie ar pute să stee alături cu tot șarlatanul. Asta e o unire primejdioasă. Ceiaialți ce vreau? Nu vreau o unire de persoane, ci vreau o unire de idei și convingeri, și această unire este sănătoasă, e trainică. Firesc și corect este așadar, că această unificare a ideilor numai în discuție, în „ceartă”, cum dic cei din casul prim, se poate realiza. Este naiv a crede, că aceasta este greșit; și o pilulă amară poate avê efect bun asupra organismului nesănătos; dar' greșit este a lua partida celor dintîiu sau și a celor din urmă, condus numai de considerațiuni sentimentale; greșit este a te alătura la cineva numai pe temeiul unei activități încă neconstatate cu siguranță din trecut, și nu numai pe temeiul activității prezente; nedemn, de tot nedemn este a te pleca autorității și a-ți sugruma glasul rațiunii. Așa e, noi sîntem afară din cale timiți; tinerilor spre pildă le place să aștepte mai întîiu ce dice cutare ori cutare bătrîn, apoi să se mize la ceva; nu toți sînt așa, și nădejdea la cei-ce nu sînt așa găsesce hrană. Dar' vîd că apuc a fi ear' polemic, a supăra. Atăta pot repeți însă, că a fi dușman al acelei direcții, care voesc să realizeze mai întîiu o unire a ideilor și apoi a persoanelor, ce vine atunci ca dela sine, înseamnă a nu pricepe ce se cuvine să facem.

De aceea eu dic: libertate dați-ne, libertatea lăsați-ni-o la ori-și-ce cugetăm.

În alusie: s'ar găsi unii, care vor dice: așteptați, boerilor, să vă crească aripile mai întîiu, apoi să sburați. Dar' cred dinșii, că înveți a sbura cu aripile retezate?

Specială notă. Eu cred, că aceste principii ar trebui se fie mai ales ale tinerilor români; ele ar fi primul titlu de cinste ce ei 'lar posedă vre-odată!

Două motive m'au îndemnat a trece mai întîiu în felul acesta prelungă o sumă de aparițiuni din viața noastră. Amintesc unul îndată, mai amintind, că și dacă redacțiunea „Tribunei” nu ar consimți cu tonul de polemic al acestui cas, tot să nu-l suprima, ci să-mi lase mie răspunderea. Eu repet adică, că un diar național de aici este de alte păreri; sînt păreri ce se apropie de ale celor-ce fac ca cerșitorii din exemplul de mai la vale. Într'un număr mai nou dîsesse:

„Cît timp se vor război acești frunțași și conducători între sine; cît timp bălaurul ambițiilor deșerte personale nu va fi isgonit din mijlocul lor; cît timp fiecare va voi să fie mai cuminte ca celalalt și vor căuta să se împedecă unii pe alții în toate întreprinderile frumoase și folositoare pentru binele obștesc, din invidie, ca să nu fie nici unul mai lăudat,

măna tremurîndă: — dar' măcar o vorbă de rămas bun. . .

Și lacrimile îi curgeau pîrău.

— Așa e, vești, a venit să plîngă, — dise Victor cu sânge rece, împingîndu-și pe dinapoi căciula spre ochi.

— Nimic nu vreau, — urmă ea suspinînd și-și acoperi fața cu amîndouă mîni; — dar' acum ce se fac acasă, ce se fac? — Ce o să fie cu mine, ce se întîmplă cu mine, sîrmana? Orfană, mă mărită după cine nu-mi e drag . . . Sîrac de capul meu!

— Cîntă-te, cîntă-te, — bombăni Victor cu jumătate de glas, stînd nedumerit în loc.

— Dar' măcar de 'mi-ar spune un cuvîntel, unul singur. . . Ascultă, Aculino, ascultă, eu. . .

Suspinele fără de veste ce-î sfîșiau pieptul n'au lăsat-o să sfîrșească vorba, — se aruncă cu fața în iarbă și încep să plîngă amar, amar. . . Tot trupul îi tresăria în convulsii, grumazul 'și-l ridică în sus. . . Amăreală mult timp reținută a isbucnit în sfîrșit vale. Victor sta lîngă ea, sta mereu, da din umeri, pe urmă se întoarce și plecă cu pași mari.

Trecură câteva clipe. . . Ea se mai linișți, își înălță capul, sîrî în sus, privi împregiur și își împreună mîinile preste creșcet; ar fi voit să alerge după el, dar' picioarele 'i-se îndoiră — și cădî în genunchi. . . Nu am mai răbdare și m'am aruncat spre dînsa; dar' abia apucă să mă vață, cînd de undeva își adună puterea, — cu un strigăt ușor se sculă și se perđu printre arbori, lăsînd în urma ei florile împrăsciate pe jos.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

O întâlnire.

Din scrierile unui vîndător.

De Thurgenev.

(Urmare și fine.)

Ea tăch. Victor se juca cu lanțul de oțel al ciasornicului.

— Tu, Aculină, nu ești fată proastă, dise el în sfîrșit: — așadar nu vorbi fleacuri. Eu îți vreau binele, mă înțelegi? Tu în sfîrșit nu ești proastă, nu ești așa dicînd de tot țerană; nici mamă-ta n'a fost totdeauna țerană. Dar' ori-și-cum, tu nu ai cultură, — prin urmare trebuie să ascuți, cînd 'ți-se poruncesce.

— Dar' asta e grozav, Victor Alexandrici.

— Ei, ce fel de mofturi, draga mea: de ce se-ți fie grozăv! Ce ai acolo, adause plecîndu-se spre dînsa: — flori?

— Flori, răspunse Aculina trist. Am cules feregele de cîmp, urmă ea cevași mai vioiu: — aceste sînt bune la viței. Asta aici e fierea pămîntului — împotriva umflăturii de gît. Uite aici, ce florică ciudată; așa florică ciudată n'am vădut încă în viața mea. Acesta de aici e ochiul șerpelui, ear' acesta e toporaș. . . Ear' asta e pentru domnia-ta, dise scotînd dintre firigelele galbine un buchetaș de busuioac albăstriu: — îl vrei?

Victor își întinse leneș mîna, luă florile, nepăsător le mirosi și încep a le învîrți între degete, privind în sus cu o gravă importanță. Aculina se uita la el. . . În uitătura sa măchînită era un devotament așa de gingaș,

o supunere și iubire așa de respectuoasă. Ea se temea de dînsul și nu cuteza să plîngă, și avea să-și iee rămas bun și se uita la el ca la soare; ear' el zăcea, se întindea ca un Sultan și cu o răbdare și bunăvoință marimoasă primia închinarea ei. Mărturisesc, mă uitam cu năcaz la fața lui roșie, pe care alătura cu nepăsarea prefăcut — desprețuitoare se ivia fudulia multumită și îmbuibată. Aculina era atât de drăgălașe în clipa aceasta: tot sufletul ei încredător, pătimaș se deschidea înaintea lui, se pleca, se lîngușea; ear' el. . . el scăpă busuiocul în iarbă, scoase din buzunarul de o lătura al paltonului o sticlucă rotundă încadrată în bronz și încerca a 'și-o pune la ochiu; dar' ori-cum se silia să o țină cu sprinceana încruntată, strimbându-și chiar și nasul, — sticlucă mereu îi săria și-î cădea pe mână.

— Ce-i aceea? întrebă în sfîrșit Aculina mirată.

— Lornietă, răspunse cu gravitate.

— La ce treabă?

— Ca să vești mai bine.

— Arată-mi-o.

Victor se încreți, dar' îi deta sticlucă.

— Să nu o spargi, ai grije.

— Nu te teme, nu o sparg. (Ea o apropiă cu frică de ochiu). Nu vîd nimic, dise cu nevinovăție.

— Da închide un ochiu, un ochiu, îi dise el cu glasul unui învățător nemulțumit. (Ea închise ochiul, înaintea căruia ținea sticlucă). Dar' nu acela, nu acela, proasto! Celalalt! strigă Victor, și nelăsându-o se-și îndrepteze greșeala, îi luă lornietă.

Aculina se roși, zimbî puțin și se întoarce.

nici unul mai văd pentru faptele și stăruințele sale obștești; cât timp mulți dintre cei chemați a sta în fruntea poporului vor trăi în nepăsare pentru suferințele lui, vădându-și numai și numai de trebile și interesele lor private, nu ne vom pute aștepta la nici o îndreptare, la nici un bine pentru cauza noastră comună națională.

A se răsuși! A fi mai cuminte decât celălalt! A fi mai lăudat decât altul! Mai văd! La a cui adresă sunt scrise aceste vorbe? Căci pentru toți nu pot avea valoare; o abstracție generală, exactă din luptele noastre interne nu este. Și de ce se nu te răsuși, dacă ai motiv? Și la ori-și-cine scriem? Nu vî punem cu auctoritatea titlurilor și posturilor în fața ideilor, vină aceste dela ori-și-cine; ear' dacă binele voiiți se-l faceți totdeauna, *ideilor ideilor opuneți*. Cine se încrede în adevărul ideii lui n'are lipsă de alt mijloc de apărare, pentru-că trebuie să cred, că poporul nostru nu este așa de prost, ca să nu poată judeca ori simți, cine are, cine poate să aibă drept. Cu alte vorbe, dacă îi dăm două blide cu mîncare; atîta de cuminte va fi el să aleagă pe cea mai bună. Îndată-ce 'ți-ai pus în favoarea ideii tale poziția ori influența ce din înțelegere o ai, te-ai slăbit, ești suspect, și adversarul 'ți-a găsit călcăiul achileic. La un cas aplicat: nu mî du la Cluj, ci pune-mă înaintea juriului imens de mare al poporului nostru.

Continuu. Cerînd libertate, singura atmosferă, în care planta progresului crește, nu o cer parțial. *Să fii liber a vorbi ori-unde și la orice*. Cine nu poate, nu vorbește, deci n'avem de ce ne teme, că fiecare nenea Bran ori Stan ar vorbi, și că atunci ni-s'ar amesteca limbile ca la Vavilon. De ce să fii modest și tăcut, când simți, că poți spune un lucru mai cuminte decât altul? Și dacă 'l-ai spus și dacă toți sau cei mai buni vîd, că așa este, de ce să nu poți pretinde să 'ți-se dea atențiunea cuvenită? Idei așa de puțin naturale, așa de asemenea cântecelor, cu care voiesci să adormi pe cineva, n'ar trebui să scape din condeiul unui diar așa de bătrîn. Aceasta e filosofia acelor suflete gingașe, care închid febrele se nu vădă tumultul de afară, în loc să iasă în stradă și să ie partida celui-ce are drept; și aceasta simplu pentru idea dreptății; această filosofie nu poate fi mîntuirea unui popor, pentru care corect este să crești cât mai multe individualități independente, ear' nici-decum să-i apropii idea, că toți sîntem buni, că toți sîntem deopotrivă capabili, că dacă nu ne unim, numai din ambițiuni nemotivate nu ne unim, și care ar oferi astfel un învăliș de ascuns la multe, prea multe lucruri, care tocmai trebuiesc și vor trebui descoperite. Nu aș avea nici un motiv să fi scris aceste șire, dacă acel articol de fond ar fi spus anume: cine sînt ambițiozii, cine sînt cei răi? Ori lipsesc curajul? Atunci e și mai rău, că nu spunem tot ce avem de spus. Publicistului nu-i este permis să lase pe cetitor cu indoile, că la cine se reduce cutare ori cutare judecată. Eu pot crede în sfîrșit, că aceste idei ar fi chiar o autobiografie. Și nimeni n'ar avea drept să se supere; pentru-că dacă mî lași să ghicească, n'ai să te superi, dacă n'am ghicit. *Glăci ghicitoarea mea*, nu este înaltă politică, ci este cel mai bun mijloc, prin care doicele fixează pe băieți prelîngă ele, ca să nu facă sgomot. Și așa ceva nici diar!

M'am oprit, am ridicat buchetașul de busuioac și am ieșit din dumbrăvă la cîmp. Soarele apunea pe cerul palid deschis; rațele sale ca-și-cînd s'ar fi vestejit și rîcit: nu străluciau, ci împrăsciau o lumină monotună, aproape sarbădă. Până în seară nu era mai mult de o jumătate de ciaz, ear' amurgul de-abia începuse a se aprinde. Vîntul aprig îmi sufla în față cu tărie prin miriștea galbină, uscată; repede se ridicau și își luau sborul spre cer, deasupra drumului și dealungul marginii crîngului frunzele mici, răscule; partea dumbrăvii, întoarsă cu o latură spre cîmp, tremura toată și sclipia cu mici schinte, limpede, dar' nu viu; pe pajistea roșetică, pe ierbușoare, pe firele de paie, pretutindenea luciau și undulau nenumăratele fire de toamnă ale țesăturilor de păianjin. Am stat în loc... M'a cuprins tristețea; prin zimbetul jalnic, deși răcoritor al naturii vestejite, m'ise părea că se furișează groaza descurajatoare a iernii apropiate. Sus deasupra mea, greoi și aspru despicînd aerul cu aripile, sbura corbul precut, își întoarse capul, mî privi dintr-o parte, se repeși în sus, și croncănind întrerupt, se perdu în pădure; un stol întreg de porumbei sburdalnici se ridica de pe arie și repede în-virtindu-se, ca și în giurul unui stîlp, se aședă neastîmpărați pe ogor, — semu de toamnă! Cineva trecea pe movila golașă cu o teleagă deșartă, hruind sgomotos...

Am reîntors acasă, dar chipul sîrmanei Acuine mult timp nu m'ia ieșit din cap și busuioacul ei, demult vestejit, îl păstrez la mine până astăzi...

Trad. din limba rusească de
E. Hodoș.

din cestiune nu va fi vrînd. Ear' nevrînd, avem drept să cerem dela dînsul, ca și dela celelalte diare ale noastre, să facă totdeauna lumină, să aibă ideile în vedere, să se cugete numai la educațiunea politică sănătoasă a poporului pentru care luptă, ear' nu la — ce știu eu la ce se cugetă?...

Eu sînt un om din public. Și publicul are drept să spună ce cere!

Eu vreau să mă cert.

Ceva tot vreau să mai adaug. Acest sistem al generalităților îl observ și pe alte terene. Și din exemplul ce-l voi aduce și care e de natură total diferită, se va vedea, că el este chiar o plagă a vieții noastre intelectuale. La generalități se opresc, precum tot omul de carte știe, manualele din școalele elementare, medii; dar' din școalele aceste încă nu ies erudiții gata, compleți, ci ies numai oameni cu o temelie de idei generale, pe care abia mai târziu le întăresc prin agonisirea acelor imense cunoștințe și experiențe, și observări și experiențe, din care acele au fost abstrase. *Temelintele* sînt cuvintele, ce spun ce vreau și eu să țin, motivarea și studiul adîncit vast, sigur.

Spre pildă. La ordinea dîlei este cestiunea concubinatuului. Passage întregi s'au umplut cu vorbe de declamări și despre moralitate; și din passagele aceste a învîțat fiecare încă odată ceea-ce știa demult: că imoralitatea imoralitate este și că ea trebuie curată. Aceasta o scim toți, și de aceea nu mai cetim bucuos ce scrie cutare deputat sinodal, cum au scris și alții și sigur vor mai scrie în cutare foaie. „Aceasta este cestiunea concubinatuului, o cestiune bine cunoscută tuturor și cu grele urmări pentru viața noastră culturală-morală. Această cestiune este o cestiune principală pentru fundamentul, pe care va avea să se zidească edificiul nostru cultural. Biserica noastră este o biserică, care mai mult ca ori-care este avisată numai la sine și ea atare are să lucreze dînsa pentru ajungerea scopurilor sale, să nu mai aștepte ajutor de acolo, de unde nu se dă, decât doară cu băta. Pentru stîrpirea acestei cangrene, ce altfel bîntue deopotrivă și viața morală a altor confesiuni, la primul loc, prin o lucrare cu stăruință a organelor chemate spre aceasta, va trebui ca să fie nimicită“.

Mie îmi spui? Dar' ean stați. Voiți a discuta pentru public? Bine. Dar' el doresce să fii mai exact. Faceți anchete, din care se vedem, care sînt motivele psihice și materiale ale acestor împreunări. Din cunoștința celor dîntîiu voi să vedem, dacă și după vederile poporului este imoral a trăi necununat; și aici nu înțeleg tot poporul, pentru-că nu pot uita spre pildă, că la Moți, în nu știu ce localități, biraele cunună fetele și în absența mirelui, numai să fie cununie, precînd trecînd dealurile în Bîhor, dai de localități, unde fetele se mai fură și ați, fără să mai ceară ficiorul învoirea popii. Și aceasta nu e concubinatu? Dar' e obiceiul, și obiceiul nu e ceva imoral, după vederea poporului ce-l practică. Și nu ar fi dar' greșit să concludem de aici, că acel popor ori acea parte de popor ar fi stricată moralitase și în alte direcțiuni și că nu ai pute să faci nimic din ea? Ori chiar că obiceiul acesta ni-ar periclită, cum țin deputatul național, cultura? Unde este obiceiul așa, nu are ce periclită, pentru-că această cultură nu există. Și astfel anchetînd serios, eu ajung la convingerea, că în unele părți cangrena domnului deputat are temelii adînci în felul de a cugeta al poporului și că am să gîndesc, pe ce căi să aduc o schimbare favorabilă scopurilor mele în acest fel de cugetare; că nu este așa de cuminte a chema poliția, cum se întîmplă, să despărta iubirea cutăr doi țerani, și că mai cuminte este să deschiți canalele culturale, să faci loc luminii să intre în sat. Și atunci n'am mai ceti articole, care cred, că într-o și sau două cestiune e gata vindecată; ci am fi foarte liniștiți pentru „edificiul nostru cultural“, vorba domnului deputat, căci ne-am convinge, că trebuie să așteptăm schimbări în popor, ca să vedem apoi și schimbările în cestiunea concubinatuului; ear' despre schimbările aceste scim, că nu se întîmplă preste noapte. Cât despre motivele materiale spun cazul, că un sărac trăsece așa cu o bogată, dar' nu din pricina banilor numai; se și iubesc. Averea ei îi dă lui posibilitatea a fi în viața aceasta pămîntească omul cel mai de omenie, a-și împlini datoria cătră stat, cătră familie, cătră poporul său, cu alte vorbe, a fi omul cel mai cinstit. Vîno acum și predică-i lui, că este imoral, el va zimbi; du-te cu poliția, el te va da pe ușe afară. Dacă punctul de greutate al vederilor lui se află pe pămînt, dacă el vrea să fie aici, în lumea aceasta reală, fericit, și dacă el este și poate face și pe alții, cine ce treabă are a se amesteca în afacerile lui? Eată așadar, că este foarte neprecizat a țin simplu: comuna ceea are atâtea concubinate, ergo oamenii aceia trebuie să fie foarte destrăbălați; și statistica noastră notează, că așa este, să știe toți urmași că așa a fost. Și n'a fost așa. Și eu am drept așadar să cer a se face anchete după motivele ma-

teriale și psihice ale acestor concubinate și să aștept cu părerea până-ce am înaintea mea rezultatele acestor anchete. Personal aș dori să inițieze chiar metropolitul, capul bisericii, acest fel de lucrări.

Dar' eu n'am să mă ocup cu aceasta acum. Am vrut să arăt numai, cum obiceiul de a spune tot cuvinte și cuvinte, *generalități* sarbede, ne sarbedesc și articolele diarelor noastre. Dacă vrei să calculezi, ce efect poate avea o idee în poporul țeu, te silești să scii mai întîiu ce efect au avut la alte popoare, te silești să cunosc, intrucît împrejurările noastre se aseamănă cu ale altor neamuri, cum-pensești rezultatele și îți cauți o cifră a rezultatului; ai avut un material, care sînt *cunoștințe*, ai avut un rezultat, *abstracția generală*. La noi eu aș pretinde să le scriem totdeauna amîndouă, să dăm materialul să-l prelucereze și alții, și publicul, să meargă și alții pe calea cercetărilor făcute de tine, să poată și altul abstrage adevărul muncind, nu să se învețe a-l avea de-a gata și așa să se învețe a fi dependent de altul în judecată. A spune tot, acesta e lucru de căpetenie la noi în toate cestiunile. Se înțelege, că altfel este mai ușor a spune cu diarul de care am vorbit la început, că avem oameni primejdioși de ambițioși, și a nu spune cum și unde și când s'au adevărit ori se adevăresce această primejdie; și este ușor a spune cu deputatul sinodal, că ni-se dîrmă edificiul cultural, fără a ști cum să-l leuim cu temelie. Cine vrea să cunoască marea, nu se preumbe numai pe deasupra, ci cufunde-se în ea. Pe deasupra este poetică preumblarea, la fund zace multă sciință.

Și așa voi ajunge la altă idee. Cercetările libere și îndrăznețe ne sînt devisa; și de astădată mă restring la exemplul luat din viața noastră politică. Voim să ne luminăm. Deci voim să discutăm; nu mai voim să ne temem de „frecările“ de idei dîntre „frații aceluiași mame, care așteaptă ajutor“ și nu știu cum se mai țin. Deci vrem să scim, care ce cugetă, ce țin. Din pricina asta eu cred, că diarele noastre n'ar face rău, dacă ar introduce rubrica *revistei diarelor*, cum este și prin alte locuri, și dacă am nota în ea articolele mai importante, unde sau ne unim sau ba, dar' unde avem privilegiu a discuta. Schimbarea vecinică a materiei întineresc continuu viața din noi, energia fizică a organelor; schimbarea continuă de idei asemenea întăresce și întineresc lumea, sufletul, cugetarea. O țin așa, fără a ști ce atențiune se va da acestei idei, care nu e aci încă, dar' cere n'ar fi rău să se practice și la noi. De aceea nici nu caut ce foloase ar mai pute avea realizarea ei.

Și așa mă resumez: noi cerem dela toți cea mai deplină libertate a cuvîntului și cea mai deplină și mai clară argumentare a lui. Dacă *samenii ideii, seceri fapte*; e vorba lui Borne, din al cărui spirit bine ar fi să pice cât mai multe schinte și în masele noastre. Astfel eu cred, că *Destepă-te Române*, pe care în dîile aceste 'l-am cîntat pretutindenea, sau ar fi trebuit să vină mai târziu sau că nu se mai nimeresc cu viața noastră. Căci nu cred să greșesc, cînd țin, că numai prin pretențiunile ce le facem aici și le-a făcut diarul nostru „Tribuna“ decînd este, ne vom *destepta*, și că numai după-ce vom stabili o majoritate de idei și simțiri comune ne vom și *unde în cugete și simțiri*. . .

P. S. Îmi vine aici ceva în minte. În contra învinuirii ce ni-se face căte-odată, că sîntem rușofili, eu cel puțin nu știu să fi fost citat până acum și argumentul, că chiar și imnul acesta ce îl tot cîntăm cuprinde versuri antirusesci. Spre sciință.

CRONICĂ.

Dineu la Archiducele Iosif. În onoarea deputațiunii, care a fost încredințată cu aducerea adresei de ovațiune a Budapestei, Archiducele Iosif a dat pe insula Margareta alătaieri după amădi un dîne, la care a luat parte și Archiducesa Clotilda. Dineul era pentru 22 persoane, dar' la masă au fost numai 16 persoane, deoarece cei patru băieți mai bătrîni ai Archiducelui, precum și Archiducesa Margareta cu mirele ei Principele Thurn-Taxis, n'au luat parte la dineu.

Archiepiscopul și metropolitul Bucovinei Dr. Silvestru Morariu-Andreaviciu a plecat la Viena, la ședințele senatului imperial. „Candela“ află, că metropolitul, în timpul petrecerii lui în Viena, se va îngriji de unele afaceri momentuoase ale archidieceiei.

Delegațiunile diet-i austriace. Casa deputaților austriaci a ales în delegațiuni, pentru Boemia: Adamek, Dostal, Fanderlik, Mattusch, Nadhernyi, Pleva, Rieger, Slavik, Steidl, Wolkenstein, de rezervă: Vesely, Hajek. Pentru Dalmăția: Klačic, de întregire Voinovics. Pentru Galia: Bilinsky, Chamie, Csakyowsky, Hausner, Jaworsky, Popowske, Savezinsky, de întregire Wipocky, Mandyowsky. Pentru Austria-de-jos: Eduard Suess, Eltz, Mauthner, de întregire Plass. Pentru Salisburga: Lienbacher, de întreg. Keil. Pentru Stiria: Heilsberg, Krausz, de întregire Magg. Pentru Carintia: Hohenwart, de întregire Suklye. Pentru Bucovina:

Lupul, de întregire Kostovics. Pentru Moravia: Aresin, Chlumetzky, Promber, Meznik, de întregire Hübner. Pentru Silesia: Demel, de întregire Beesz. Pentru Tirol: Ciari, Kathrein, de întregire Neuner. Pentru Vorarlberg: Oelz, Thurner. Pentru Istria: Vergottini, de întreg. Rizzzi. Pentru Gôrz: Tonkli, de întreg. Iordan. Pentru Triest: Luzzatto, Burgstaller.

Trenul dela Sibiu la Copsa-mică va circula dela 1 Iunie a. c. după un nou plan de călătorie. Trenul de dimineața va pleca din Sibiu cu 20 minute mai târziu ca până acum, din contră trenul de seara va pleca din Sibiu cu 10 minute mai de vreme ca până acum. Ear' trenul de după amădi dela Copsa-mică va sosi în Sibiu cu 24 minute mai de vreme ca până acum.

Asentarea în comitatul Bistriței va avea loc pentru anul acesta dela 10 până la 20 Iunie.

Venus în muzeul național din Budapesta. Contele Carol Appoyoni a dăruit muzeului național budapestan o statuă de marmoră a deitei Venus. Statua e cioplită de Carechi, unul dintre cei mai buni elevi ai lui Canova; ea reprezintă pe Venus în poziția Mediei, în mărime naturală. Marmora de Carrara, din care e cioplită statua, a primit unele pete negre în decursul timpului. Acest exemplar arată gustul estetic al timpului lui Napoleon I.

O decisiune a Curiei. Doi tineri din Kecske-met, beți, au agrăit pe stradă o damă și s'au purtat cu ea atît de obrasnic, însoțindu-o fără consimțimîntul ei, încât ea a trebuit să ceară ajutor polițenesc. Tribunalul din Kecske-met a judecat pe ambii acesti Dandy la o pedeapsă de 15 fl. pentru scandal public. Curia însă a privit lucrul din alt punct de vedere și a condamnat pe tinerii din Kecske-met nu ca turburatori ai liniștii publice, ci pentru vătămarea de onoare. Curia s'a declarat, că dacă un bărbat, întîlnind pe stradă o damă, o agrăsece fără învoirea ei și îi propune să o însoțească ori preste tot se poartă necuviincios cu ea, acela e vinovat de vătămarea onorului femeiesc și tribunalul are să-l condamne necondiționat, dacă a fost în stare trează ori beată.

Maialul școlarilor din Tilișca și Gales. Tinerimea școlară din Tilișca și Gales va aranja un maial Duminică în 14 Maiu v., ear' la cas de timp nefavorabil, Joi în 18 Maiu v. în „Bîrcul junilor“ din Gales, la care sînt invitați toți binevoitorii școalei. Prețul de intrare după plac. Venitul curat este destinat bibliotecilor școlare. Începutul la 1 oară d. a.

Contele Alfred Potocky, fostul ministru-president austriac, a murit în 18 l. c. în Paris.

Necrolog. Notarul din Cheșia-Kishaza, Teodor Papp, a răposat la 4/16 l. c.

Averea rămasă după episcop. Paner este de 82.000 fl. Aceasta sumă se va împărți în trei părți egale, pentru bisericile diocesane, pentru fondul de studii și pentru rudeniile episcopului.

Institut suedic de masagiu. Profesorul-specialist din Budapesta Paul Magvassy, care se află de câteva dîle în Brașov, va deschide acolo încă în decursul săptămîinii acestuia un institut de cură gimnastică suediană și de masagiu, care va sta sub inspecțiunea cunoscutului medic Dr. Ernest Jozsa din Brașov.

Sat nou în comitatul Hunedoarei. Complexul de case de pe teritorul comunelor Biscaria, Simeria și Măulesci, care până acum a fost numai pradiu, a cerut dela minister dreptul de a se forma într'un sat de sine stătător numit Piskitelep.

Curtea din București. Regele și Regina României dimpreună cu principele moștenitor își vor muta reședința lor de vară la Cotroceni, după sîrbarea de 10 Maiu.

Primirea moștenitorului de tron român în senat. În „Românul“ aflăm programul pentru primirea principelui Ferdinand al României, moștenitor presumpțiv al coroanei, ca membru al senatului. Eată programul: Astăzi, Marți în 9 Maiu, la orele 2 după amădi, principele Ferdinand al României, moștenitorul presumpțiv al coroanei, va merge la senat, spre a-și lua locul de senator de drept, potrivit Art. 83 din constituțiune. Cu câteva minute înainte de orele 2, regina sosesece la senat, spre a asista la ședință. Regina va fi întîmpinată de o comisiune aleasă din sinul senatului, de dîni ministri și de casa regală, și apoi va fi condusă la tribuna care îi este pregătită. La sosire la palatul senatului, principele Ferdinand va fi întîmpinat de o comisiune aleasă din sinul senatului, precum și de consiliul de ministri. Altea Sa Regală, după-ce va face intrarea în sala ședințelor va fi condus la scaunul ce-i este rezervat. Dîni ministri ocupă banca ministerială. Di general I. E. Florescu, președintele senatului, va adresa Altei Sale Regale o allocuțiune, la care principele va răspunde. După ridicarea ședinței, regina și Altea Sa Regală vor fi reconduși cu același ceremonial, care a presidat la sosirea lor. O gardă aședată în fața palatului senatului, pe piața statuei lui Mihaiu Viteazul, va da cuvenitele onoruri militare atît la sosire, cît și la plecarea reginei și a principelui. La această ceremonie vor fi față cîte-o delegațiune a înalților curții de casațiune și de compturi, înalții demnitari ai statului și dîni generali ai garnisoanei București. Biletele de intrare în sala ședințelor pentru

această și se vor da dlor senatori prin președința consiliului de ministri. Biletele pentru tribuna diplomatică se vor da decîndă di ministru al afacerilor străine, care face și invitațiune dlor reprezentanți ai puterilor străine, spre a asista la această solemnitate. Biletele pentru celelalte tribune se vor da prin președința consiliului de ministri.

Boulanger nu e bolnav. S'a lătit seirea dîile aceste, că generalul Boulanger ar fi greu bolnav. Diarele boulangiste declară însă de scornită această seire și spun, că generalul e deplin sănătos, dovadă e, că el căte 3-4 oare pe dî se preumblă calare.

Adnexarea Cretei la Germania. Din Cane se anunță, că acolo circula șvonul, că cîteva șefi creteni ar face propagandă pentru adnexarea Cretei la Germania, cu idea probabil, că împăratul Germaniei ar da înderăt Creta Greciei, ca cadou de nuntă principesei Sofia.

Concursul de musică la expoziția din Paris. Juriul însărcinat cu examinarea pieselor de poesie prezentate la concursul musical din Paris 'și-a dat verdictul seu Sîmbăta trecută; el a decis, ca să nu se dea nimînu nici un premiu, dar' a acordat dlui Grandmougu, autorul poemei „Noces du Troubadour“, o diplomă. E de remarcă un lucru, că de cîteva timp concursurile dau nisece rezultate cu totul mediocre.

Timpul în Europa. Presiunea aerului s'a ridicat. Minimal presiunii — 750 mm. — se observă în Italia-de-Sud, ear' maximal — 770 mm. — în Scandinavia-nordică. În Ungaria temperatura preste noapte este în mediu 12 grade Celsius, dimineața 16, ear' la amădi 19. Timpul e parte noros, parte senin. Furtuni au bătut prin Franția, prin Galiția, în Ungaria pe la Seghedin și Ciacaturn. Sînt de a se aștepta vînturi line, timp schimbăcios și furtuni locale.

O sîrbare școlară în București.

Duminică în 30 Aprilie n. s'a sîrbat punerea temeliei la clădirea destinată școalei normale de instituitoare din București, strada Icoanei.

O frumoasă estradă se ridicase în fața locului unde era să se așede peatra fundamentală; aci figurau și planurile edificiului, luate de di architect Mincu.

Elevele, în modesta uniformă a școalei, ocupau aripa stîngă a estradei împreună cu corpul didactic al institutului și alte persoane din învățămînt.

Publicul invitat la această sîrbare, care se grăbise a veni în mare număr, sta în dreapta estradei.

Di primar al capitalei, prefectul poliției, parte din membrii consiliului permanent al instrucțiunii, secretarul general al ministerului cultelor, mai mulți directori de școale secundare, așteptau în centrul estradei sosirea ministrului instrucțiunii publice. Metropolitul-primat, încungiurat de prelați și de preoți, fusese invitat să oficieze la această sîrbare. La orele 10 a. m. di C. Boerescu, ministrul instrucțiunii publice, însoțit de d-na Boerescu, fu primit cu un imn cîntat de eleve, după care urmă serviciul divin. Directoara 'roști apoi următoarea cuvîntare:

„Sînt trei decenii aproape, decînd guvernul țerii, în dorința sa de a grăbi înălțarea culturii femeii române, hotărî față cu dispozițiunile legii asupra instrucțiunii, ca pensionările particulare de fete din cele trei mari orașe, București, Iași și Craiova, care primiau pe atunci subvențiuni pentru un număr de bursiere ce țineau, să se înlocuească prin școale publice de stat. Prin îmbunătățirile treptat aduse în organizațiunea acestor școale, prin alegerea mai îngrijită a profesorilor, prin cîntărea serioasă ce se exercită direct asupra-le, institutelor de care vorbim, numite școale centrale de fete, se apropiară de scopul ce urmăreau. Sacrificiile făcute de stat nu rămăseră în adevăr zadarnice, căci absolventele școalelor centrale contribuiesc ați a răspîndi binefaceriile instrucțiunii în calitate de învățătoare, instituitoare și profesoare, și în genere ele fac fericirea familiilor lor ca soațe și mame, ca sprijin de bătrînețe al unor părinți sîrmani. Marea idee ce se realizează prin crearea școalelor pedagogice de instituitoare consistă în frumoasa misiune ce se încredințează femeii, de a fi purtătoarea luminii intelectuale, mîiestra dificele arte a educațiunii unui popor. De sigur se va ține dar' seamă de partea, cu care ați femeia română contribuie la progresul civilizațiunii noastre, la avîntul neamului românesc, la inobilarea sentimentelor și formarea caracterelor tinerelor generațiuni, prin misiunea și cariera ce statul 'i-a deschis.

„Dacă e un adevăr prin urmare, că rolul femeii în propășirea națiunilor e puternic și adese hotărîtor, precum istoria o dovedesece și precum au susținut mai toți cugetători mari ai veacurilor, atunci urmează neapărat, ca soliditatea statului pentru școalele destinate luminării copiilor noastre române să devină din dî în dî mai mare, și el să caute a le pune în stare de a produce toate binefăcătoarele lor rezultate. Neapărat, că prelîngă factorii intelectuali ai unei școale, condițiunile ei ma-

teriale nu mai puțin concurează sub toate raporturile la perfecta ei funcționare.

„Ați, în 30 Aprilie 1889, se realizează una din aceste însemnate condițiuni: se pune peatra fundamentală a marelui clădiri ce se destinau institutului pedagogic de institute-țoare din București.

„Cu ocaziunea acestei solemne zile, permiteți-mi, dl. ministru, să exprim, în numele corpului didactic al institutului ce am onoare a dirige și al elevilor ce se pregătesc într'însul, omagii de adâncă și neștearsă recunoștință MM. LL. regelui și reginei, inițiatorilor acestei idei, și guvernului țării, pentru pârîntoarea îngrijire ce ni-au dovedit, pentru interesul ce poartă culturii serioase și temeinice a viitoarelor noastre institute. Vouă, dragi eleve, vă recomand și acum să vă puneți toate silințele, spre a corespunde atât sacrificiilor, cât și așteptărilor scumpei noastre patrii... și iconă vie de fapte mărețe, de simfiri și cugetări înalte, de inimă nobilă și generoasă, să aveți neclintit în ochii voștri pe augusta și scumpa noastră regină... Să trăiască MM. LL. regele și regina! Să trăiască A. S. R. principele moștenitor! Să trăiască guvernul român!”

La această cuvântare, dl. ministru al instrucțiunii răspunde:

„Din norocire, nu mai avem ați nevoie de a învedera imensele binefaceri ale instrucțiunii. Causa instrucțiunii e o cauză câștigată. Toți oamenii noștri de stat, fără deosebire de partide, au fost și sînt pe deplin convinși, că nici un sacrificiu nu este prea mare, dacă el este adus luminării poporului român, propășirii învățămîntului nostru public. Să observăm numai bugetele instrucțiunii în seria celor trei decenii din urmă, și vom constata în cifra mereu crescîndă a sumelor ce se destinau institutelor noastre de cultură deosebita solitudine ce toate guvernele au pus pentru marea cauză a luminării și a înălțării noastre naționale. Știu, că e mult încă de îndreptat, știu, că ni-se impun astăzi mai imperios ca ori-cînd reorganizări serioase în mai toate ramurile învățămîntului, dar multe cesiuni privitoare s'au pus deja pe calea cea bună. Cu drept cuvînt ați observat, duă directoare, că condițiunile materiale ale unei școli contribuiesc în aceeași măsură cu factorii intelectuali și morali la perfecta ei funcționare. Era o datorie a statului, de a se gândi dar' la dotarea școalelor cu locale proprii, pentru a garanta sănătatea și libera dezvoltare a tinerelor generațiuni, pentru a le insufla iubirea de cultură, pentru a le ridica simțul lor estetic. Statul nu putea să rămână indiferent în fața acestor cesiuni vitale pentru națiune și căuta, precît îl privește, să se asocieze cu frumoasa inițiativă ce mare parte din primăriile orașelor luară de cîtva timp spre ridicarea de clădiri proprii școalelor primare urbane. Grația legii din 18 Aprilie 1886, prin care se acordă ministerului preste 21 milioane pentru clădiri școlare și institute de înaltă cultură, s'au dobîndit deja locale proprii pentru liceele „Sf. Sava” și „Matei Basarab” din București, pentru liceul „Laurian” din Botoșani, pentru liceul „Codreanu” din Bîrlad și pentru liceul real din Braila. Edificii în curs de executare sînt astăzi: școala normală de institute, a cărei temelie o punem în momentul de față, școala centrală de fete din Iași, școala normală „Vasile Lupu”, liceul externat și școala profesională de fete, toate din același oraș, apoi liceul externat din Galați, gimnasiile din Buzău și cel din Tecuci, aproape terminate. În anul acesta se începe un nou liceu în București, primul liceu real al țării, care va fi temeinic organizat, ca să inaugurem cu bine și această direcțiune a învățămîntului modern, apoi institutul botanic al facultății de științe, liceul din Turnu-Severin și gimnasiile în cinci orașe ale țării. Din același fond s'au efectuat reparațiuni ce echivalau cu o radicală reînnoire la liceul „Carol I.” din Craiova și școala centrală din același oraș, la asilul „Elena Doamna” și la universitatea din București. În anii viitori sperăm a termina marea operă a clădirilor școlare, prevăzute în creditul de care vorbim mai sus.

„Nu e pretențios să afirm, că sacrificiile ce își impune țara cu aceste clădiri sînt în interesul mării și al prosperității sale: în adevăr noi aședăm bazele unei mări și mai strălucite a României, cînd înălțăm templuri, în care se vor forma generațiunile luminate și viguroase ce au să ne urmeze. Peatra ce punem astăzi la temelia acestui edificiu este simbolul a nouă biruințe intelectuale, căci copilele ce se vor instrui într'însul vor deveni institutele de mîne ale țării, convins de înalta lor misiune; vor deveni bune soții, bune mame de familie și bune Române: femeia își va desvolta și la noi toată puternicia ei acțiune în marea operă a propășirii noastre naționale. Să chiamăm dar' binecuvîntările bisericii asupra acestui edificiu și asupra viitoarelor roade ce el este menit să dea. Să trăiască România! Să trăiască MM. LL. regele și regina! Să trăiască A. S. R. principele Ferdinand al României!”

O elevă din clasa a IV-a dsoara Maria Peretz, prezintă în numele colegelor sale un frumos buchet dnei Boerescu, însoțit de felicitări.

Ear' peatra fundamentală fu închisă de metropolitul și de dl. ministru al instrucțiunii, după-ce se depuse pergamentul comemorativ al clădirii, precînd elevele întonau imnul sîrbării.

Din public.)*

Convocare.

P. T.

Amînată fiind adunarea generală constituantă, — convocată prin comitetul „Reuniunii femeilor române din com. Hunedoarei”, cu datul de 11 Februarie 1888 prin presidiu, — din cauze neprevăzute, am onoare prin aceasta a defige termenul nou pentru ținerea acestei adunări constituanțe pe ziua de 27 Maiu a. c. la 3 oare d. m. în localitățile casinei române din Deva, la care ești invitată a participa.

Programa:

1. Deschiderea adunării gener. const. prin președintă.
2. Delegarea a celor 2 notari *ad hoc*.
3. Delegarea a celor 2 doamne pentru scrutinii.
4. Alegerea de președintă.
 - ” ” vice-președintă.
 - ” ” casieră.
 - ” ” controloră.
 - ” ” secretari.
 - ” ” bibliotecar.
 - ” ” archivar.
5. Alegerea comitetului și a. n. 12 membri ordinari, 6 membri suplenți și 6 bărbați de încredere.

După constituirea definitivă:

- a) ocuparea prezidiului prin președintă aleasă;
- b) primirea rațiociniului dela cassiera provisoră; revisuirea aceluia și darea absolutului;
- c) înscrierea membrilor noi și încasarea taxelor;
- d) încheierea adunării generale.

Arad, la 16 Maiu 1889 st. n.

Președinta reuniunii:
Ana Petco n. Șandor m. p.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderes.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 20 Maiu n. Ministerul de războiu trimite oficeri pentru studierea expoziției universale din Paris.

Budapesta. 20 Maiu n. Aici a avut loc constituirea unei societăți pe acții pentru întreprinderi de clădiri; ea cultivă îndeosebi corecțiuni de fluviu.

Viena, 20 Maiu n. Grevele din Westfalia au încetat, dar' s'a început acum în parte o grevă în Silesia.

Milano, 20 Maiu n. Grevele agrare în districtul Milano-superior continuă. În Corbella a fost ieri atacată gendarmeria, care a fost silită să apere casa comunală; patru gendarmi sînt vulnerați, un cetățean ucis, unul vulnerat și opt arestați. Prefectura a luat imediat măsuri pentru restabilirea ordinii.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Kiew, 21 Maiu n. Metropolitului sîrbesc Mihail i-s'a pregătit o primire sîrbătorească. La gară l-au așteptat toți membrii comitetului de binefacere slav.

Berlin, 21 Maiu n. Decorarea stradelor în onoarea regelui Italiei se face foarte splendid. În felul acesta nu a mai fost primit în Berlin nici un principe.

București, 21 Maiu n. Corpul diplomaților asistă astăzi în mare ținută la primirea principelui moștenitor în senat.

Budapesta, 21 Maiu n. Regele Italiei, părăsind Șvizzera, a sosit aseară în ducatul Baden și a fost cu insufletire întîmpinat. A plecat apoi mai departe însoțit de urale nesfîrșite.

Bruxella, 21 Maiu n. În minele de cărbuni din Mariatage a isbucnit o grevă parțială.

Bibliografie.

„Candela”. Foaie bisericească-literară. Redactor primar responsabil: Protopresbiterul Artemiu Berariu. Redactor al doilea pentru textul slav.-răsesc: Isidor Vorobchievici. Administrator și editor: Archipresbiterul catedral Georgiu de Reus. Cernăuți. Tipografia arhiepiscopală. — Stațiunea de telefon Nr. 47. 1889. Anul VIII. Nr. 5. Cuprinsul:

- I. Doctrina romano-occidentală despre satisfacțiune.
- II. Necesitatea creștinismului, contrarii și apărătorii lui în doi secolii dîntîu ai erei creștine.
- III. Omiliile sftlui Ioan Chrisostom la epistola către Romani.
- IV. Un articol rutean.
- V. Earăși un articol rutean.
- VI. Predică pentru sîrbătorearea zilei împăraților Constantin și Elena.
- VII. Rutenesce.
- VIII. Cuvînt ținut de parochul din Davidesci Vasile Nichitovici în biserica catedrală din Cernăuți, ca conducător al întîiului peregrinagiu la s. m. m. Ioan-cel-nou din Suceava în 30 Maiu (11 Iunie) 1889, cu ocaziunea datei binecuvîntării peregrinarilor cu trecerea spre Suceava decătră înaltpreasfințitul metropolit domnul Silvestru I.
- IX. Cronică.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 23 August st. n. a. c. imobilele lui Lambert Lauer decătră tribunalul reg. din Chichinda-mare.

— 26 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Nova Golicî (în Mocrin) decătră tribunalul regese din Chichinda-mare.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Ioan Ienciu (din Revetiș) și Iosif Nașcu la tribunalul reg. din Arad;

— la rămasul după Stefan Vetési (din Bichiș) la tribunalul regese din Bichiș-Giula.

Concurs în provincie:

— Contra Henric Pollák în Szarvas. Concurs ems. Gustav Tribusz; massa crt. Dr. Oscar Salacz. Term. de ins. 22 Iunie n., proc. de licid. 1 Iulie n. c.

Posturi vacante:

— Un post de inspector de carceră la prisoarea din Beregszász, cu salariu de 500 fl. și cuartier natural. A se adresa până în 31 Iunie st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Preșmer (ett. Brașovului), prelîngă depunere de 100 fl. cațiune; remunerațiune 150 fl., pașale 40 fl. și ca anmnanare 18 fl. A se adresa în trei săptămîni la direcțiunea postală în Sibiu.

— Un post de subprocuror la procuratura reg. din Bichiș-Giula, cu salariu de 1000 fl., pașale 300 fl. și relut de cuartier 200 fl. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de servitor adj. la judecătoriile cerc. de sub tribunalul reg. din Sibiu, cu salariu de 240 fl., relut de cuartier 40 fl. și relut de vestiminte 50 fl. A se adresa până în 20 Iunie st. n. a. c. la autoritățile competente.

Călîndarul zilei.

10/22 Maiu.

Julian: Simon.
Gregorian: Elena.
Soarele: răsare 4.17, apune 7.36.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 21 Maiu, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 724.4)		Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
Observată	Diferența din presiun			
724.5	—0.8	+11.4	+24.7 +10.8	SO

Din țeară, 19 Maiu, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul	
			direcția	întăria
Budapesta	763	+15.0	S	2
Sătmar	763	+15.8	NO	2
Cluj	760	+17.6	S	1
Orșova	765	+17.6	S	1
Timișoara	764	+17.2	SO	1
Arad	762	+17.0	SO	4
Panciova	764	+17.8	—	—

Sosiți în Sibiu.

La 21 Maiu n.

Hotel „Neurivher”. Ladislav Jánosy, privatier din Cluj. Popovici, chemic din București. Revai, Lasak, comercianți.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Anton Rudolf, Springholz, comercianți. Remenyik, agent din Brașov.

Hotel „Meltzer”. Wilhel n Kepp, predicator din Cincu-mare. B. Moldovan, proprietar din Buziaș.

Hotel „Habermann”. Emil Gruber, dirigent de musică din București. Ioan Markus, artist.

Economie.

Despre păstrarea și prefiratul porumbului. Reproducăm după „Revista Agricolă” următoarele în această privință:

După-cum se știe, porumburile noastre se păstrează în nisele magazii numite pătule, atunci cînd sînt stuleți. Dela modul cum sînt construite pătulele depinde foarte mult calitatea porumburilor. Acest magazii se îngrădesc la noi cu nulele sau cu fășii de lemn subțiri de 2 degete.

Asupra construcțiunii pătulelor nu vom dice nimic, deoarece-ce ori-care agricultor știe cum să-l construească. Ar fi de recomandat numai, să excludă cu deservire coperișul pătulelor cu coceni sau cu șovar; fiindcă atunci cînd plouă iute și mult timp, pătrunde adese-ori apa prin acoperiș și prin urmare supune porumbul stricăciunii.

Afară de aceasta în pătulele acoperite cu coceni sau cu șovar, șoarecii se înmulțesc grozav. Este însă un mijloc foarte lesne de a nu permite șoarecilor a intra în pătule. Și aceasta consistă în a acoperi la o distanță oare-care deasupra pămîntului pe fiecare furcă a pămîntului cu câte o placă de tinichea albă, lată de o palmă, și să încingă de giur împregiur fiecare furcă în parte. Cu acest mijloc șoarecii nu mai pot sui în pătule.

Este asemenea de însemnat, că atunci cînd se construesc un pătul, trebuie să nu se facă mai larg de 2 metri; că atunci porumbul se strică. Deoarece-ce stratul de porumb fiind prea gros, aerul nu poate să pătrundă și se circule prin el; de aceea totdeauna găsim în pătulele largi porumbul stricat în partea de mijloc a stratului.

Unii agricultori sînt de idee, că și lărgimea de 2 metri tot este prea mare, și că adese-ori găsesc porumbul stricat și într'un asemenea pătul. Această cauză depinde nu dela lărgimea de 2 metri, după-cum se crede, ci dela calitatea timpului în care se recoltează porumbul și dela modul, dacă s'a cîpt destul de bine sau nu. Căci dacă în timpul culesului dau ploi mari, porumbul se introduce în pătul ud, și atunci de sigur că este expus la stricare, și mai cu seamă dacă imediat după aședarea în pătul nu se întîmplă să dea un vînt, ca să svințe porumbul. Cînd timpul de toamnă și iarnă este mai mult un timp încărcat de aburi, precum: ceață, ploi, moină etc., atunci fie porumbul cît de bun, tot se strică. Agricultorii însă, care își cunosc interesul lor, ca să scape de o pagubă sigură, mai cu seamă cînd porumbul e cules crud sau pe un timp umed, sau că timpul de iarnă este igrasios, trebuie să prefire porumbul de mai multe-ori.

Epoca la care trebuie să se execute prefiratul porumbului, nu se poate fixa cu precizie. În genere este bine, ca prefiratul porumbului să se facă odată în luna lui Noemvrie sau Decemvrie, cînd găsesc timpul favorabil, și la fîitul lui Ianuarie sau începutul lui Februarie să se caute porumbul; și dacă el se păstrează bine, poate să amâne operațiunea până în luna lui Martie. Ear' dacă se observă că s'a început a se mai strica din el, trebuie să procedă imediat la prefirat. Este însă de însemnat, că prefiratul să se facă pe un timp geros sau uscat; fiindcă atunci este scutit de a se mai pune din nou în contact cu umezeala. Modul cum se operează prefiratul porumbului este bine cunoscut tuturor și consistă: în a se tăia o podeală dela pătul, și, cînd porumbul jos, să se aleagă cel bun de cel rău.

Unele pătule dedesupt în podeală posed la distanță de 3 sau 4 metri câte o ușă ce se închide cu lăcat; și cînd se operează prefiratul, se deschid acele ușe și lasă să curgă porumbul, de unde se alege și se adună. Sistemul introducerii ușilor la partea de jos a pătului este de recomandat, deoarece-ce ne înlesnesc operațiunea și nu ne mai găsim siliți a derangia și arangia podeala pătului ori de câte-ori facem prefiratul porumbului.

Diserăm mai sus, că prefiratul porumbului consistă în alegerea porumbului bun de cel rău. Cel bun se sue din nou în pătul, ear' cel rău se alege deoparte. Trebuie ca dedesuptul pătului să se aștearnă nisele zăblouri (cergi) sau să se bată bine pămîntul și să se măture cît se poate de bine, ca boabele ce cad din pătul să se poată aduna.

Porumbul cel rău nu trebuie să-l punem în pătul într'un strat gros, că atunci cînd îl apucă temperatura dulce, care se întîmplă mai totdeauna în luna lui Martie, îl face să prindă mucegaiu, să se încinte; și se face atît de rău, încît nu-l mai mănîncă nici porcii cei mai slabi, nici paserile de curte. Grosimea stratului de porumb stricat se socotesc ca cel mai convenabil dela 0.10—0.20 m.; și porumbul stricat trebuie să se așede într'o magazie, unde poate circula aerul: sau agricultorii mici pot să pună porumbul în podul casei unde locuiesc, că acolo se uscă și se conservă bine așa că-l fac destul de propriu pentru întîreținerea ca nutremînt porcilor și paserilor de curte.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 19 Maiu 1889

Sămînje	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pînă		dela	pînă
Grâu						
Bănățeneș, nou	—	—	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	—	7.20	7.40	—	—	—
Grâu de Pesta	—	7.25	7.35	—	—	—
Grâu de Alba-regală	—	7.25	7.35	—	—	—
Grâu de Bácska	—	7.15	7.35	—	—	—
Unguresse de Nord	—	7.20	7.40	—	—	—

Sămînje, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	pînă
Secară		70—72	6.90	6.10
Orz	Nutret de vinars	60—62	5.80	6.30
Orz	de bere	62—64	6.30	7.10
Ovăz	de bere	64—66	7.35	8.50
Ovăz	de alt soi	39—41	5.25	5.70
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	4.45	4.65
”	de alt soi	73	4.70	4.75
”	”	—	—	—
”	”	—	5.40	5.75

Mărfi pe arhiv.	Calitatea	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea	Prețul per 100 chilogr.
		dela		dela
Grâu	de primă.	6.95	7.19	7.00
Cucuruz	de toam. Iul. Aug.	4.78	—	7.21
Ovăz	de primă.	5.30	—	4.79
”	”	—	—	5.41

Produce diverse		Sola		Curnal	
				dela	pînă
Som. de trif.	Lucernă ungurească	60	66	—	—
”	franceză	—	—	—	—
”	italiană	—	—	—	—
Oleu de rap.	roșie	42	46	—	—
Oleu de în.	rafinat	36	36.50	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	64.50	65	—	—
Slănină	dela țeară sventată	53	54	—	—
”	afumată	59	60.50	—	—
Seu	—	56	57	—	—
Prune	din Bosnia, în buți	33.50	34.50	—	—
Lietar	din Sîrbia, în saci	10.25	18.50	—	—
Nuci	slavon, nou	16.50	16.75	—	—
Gogoși	bănățeneș	16	16.25	—	—
Miere	din Ungaria	—	—	—	—
”	sîrbesci	—	—	—	—
”	brută	29.50	30	—	—
Ceară	galbînă străcurată	93	94	—	—
Spirt	de Rosenau	115	117	—	—
”	brut	14	15	—	—
”	Drojdiițe de spirt	18.50	19	—	—

Cursul pieței din Sibiu.

din 21 Maiu st. n. 1889.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.25	vînd.	9.35
Lire turecesc	—	10.50	—	10.60
Imperiali	—	9.53	—	9.62
Ruble rusesci	—	1.24	—	1.26

Bursa de Budapesta

din 20 Maiu st. n. 1889.

Renta de aur ung. 6%	—
” ” 4%	102.65
” hârtie ” 5%	97.65
Imprumutul căilor ferate ung.	142
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	—
Bonuri rurale ung.	105
” ” cu cl. de sortare	105
” ” bănățene-timșene	105
” ” cu cl. de sortare	105
” ” transilvane	105
” ” croato-slavone	105
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.75
Imprumut cu premiu ung.	143.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	129
Renta de hârtie austriacă	88.75
” ” argint austriacă	86
” ” aur austriacă	99.75
Losurile austr. din 1860	144
Acțiunile băncii austro-ungare	903
” ” de credit ung.	317.75
” ” austr.	306.40

Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii

Albina	—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.53
Napoleon-d'ori	9.35
Mărci 100 imp. germane	57.50
Londra 10 Livres sterlingi	118

Bursa de Viena

din 20 Maiu st. n. 1889.

Renta de aur ung. 6%	—
” ” 4%	102.60
” hârtie ” 5%	97.45
Imprumutul căilor ferate ung.	142
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	—
Bonuri rurale ung.	105.10
” ” cu cl. de sortare	105.10
” ” bănățene-timșene	105.10
” ” cu cl. de sortare	105.10
” ” transilvane	105.10
” ” croato-slavone	104.50

Se caută doi învățăcei în prăvăliile cu articole de modă și — mixtă a dlui **Bucur Popovici**, comerciant în Hațeg. [724] 3—3

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și indeosebi tipăresc

cărți de tot felul,
anunțuri de căsătorie,
anunțuri funebre, placate,
bilete de vizită,
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

A ieșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul tipografic din Sibiu:

TINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

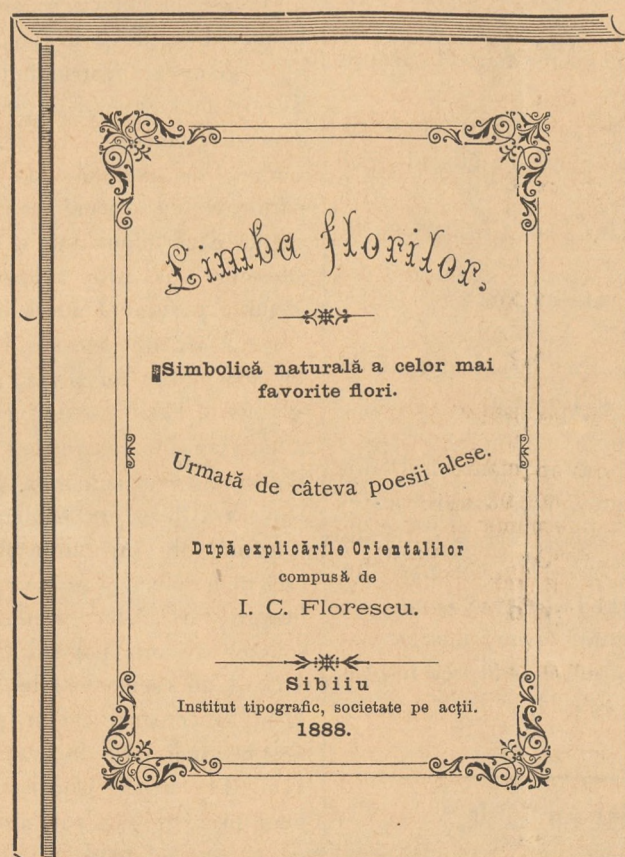
president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

recomandă ca foarte potrivit

CADOU DE SUVENIRE.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 5 cr. v. a. de exemplar.

Băile de iod din Basna.

(Bázna, Felső-Bajom).

Salamură ce conține iod și brom în comitatul Târnavei-mici, Ardeal.

Numeroasele izvoare de cură ce conțin iod și brom ale băii de cură din Basna și-au dovedit excelența lor putere vindecătoare în special la toate formele de reumă și podagră, la cele mai deosebite forme de scrofulă, la formele învechite ale syphilitei și la slăbiciunile rămase după o îndelungată întrebuințare de argint viu, la neuralgie și ischias, la boalele de femei cronice, la boalele de piele cronice (Eczem, Lupus, Psoriasis) și la rhachitis.

Mijloace de cură: Băi reci și calde, băi de mărșăcină (Moor), cură de beut.

Baia zace într-o depărtare de 3/4 de oră dela gara Mediașului (Medgyes) a căilor de stat reg. ung., într-o vale plăcută, înconjurată de coline, de păduri și de vii.

Comunicație de poștă zilnică cu Mediașul. Favoruri de călătorie la stațiunile căii ferate de stat reg. ung.

Locuințe arangiate cu confort. Băi de cadă nou clădite și cu confort arangiate. Bucătărie excelentă cu prețuri moderate.

La cerere se trimit prospecte gratuit.

Deschiderea băilor la 25 Maiu.

Direcțiunea băilor.

Dr. Fritz Folberth,
medic de băi.

[721] 3—3

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania

deschide abonament pe anul 1889

la

„**Amicul Familiei.**” Diar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIII. — Apare în 1 și 15 și a lunei în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, povești, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tratează chestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte-o oră plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„**Preotul Român.**” Diar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între aceștia mulțime de predici pe Dumineci, sărbători și diverse ocațiuni, mai ales funebre, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferența celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

Colectanții primesc gratis tot al patrilea exemplar.

Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere.

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, inedită și apretată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet.) Broșura I., II. și III. Prețul broș. I., II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Merinde dela școală sau învățăture pentru popor, culese din diarul unui școlar, de Dr. George Popa. — Opu acestă, pentru povățuirile lui valoroase, are se ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un diar de școală ce și-l făcuse ca elev de anul I. al școlai populare superioare din Câmpeni, va se dăcă precăd era în al 4-lea an de școală. În acest diar se cuprind diferite impresiuni din copilărie, atât din școală, cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite povățuri primite dela învățătorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și desvoltat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală religioasă, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa că singur numai câteva din cele 32 capite, cum ar fi de exemplu capitolul despre fum, despre curățirea trupului etc, ar fi de ajuns pentru a merita se nu lipsească din nici o bibliotecă populară românească. Opu cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui exemplar cu porto francat e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzarul. Novă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul perdut. Novă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novă originală. — Continuarea novelei: „Idealul perdut” — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Fântâna dorului. Novă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepoțelul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, de G. Simu. Prețul 10 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Brandă sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, trad. în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în șalele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoară, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. regine României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poezii populare, culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca „Săteanului Român.” Cartea III., IV. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la ambele 50 cr., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca „Familiei.” Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete, din economie, industrie, comerț și chimie. Prețul 50 cr.

Economia pentru școlai populare de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasilie Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru școlai populare, în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparand. Prețul 80 cr.

Cuvântări bisericesci la toate sărbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 24 coale 8° mare, hârtie fină. — Numele d-lui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decât se fie de lipsă a mai recomandă acest nou produs al d-sale. Clerul român a învățat a-i apărui scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de

predici întrece încă toate volumurile de predici edate până acum prin întocmirea sa, având o notă istorică la fiecare sărbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sărbătoare. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 2 fl.

Cuvântări funebreale și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de preste 24 coale cuprinde: 8 cuvântări acomodăte pentru ori-ce casuri ordinare de moarte întemplate în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înmormântarea oamenilor bătrâni, 5 la înmormântarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; — apoi pe mai bine de patru coale urmează o mulțime de iertăciuni precedate de o introducere generală în iertăciuni, și anume: 1. Iertăciunile bărbatului dela muier; 2. — ale muierii dela bărbat; 3. — ale părintelui dela fii; 4. — ale mamei dela fii; 5. — ale fiilor dela părinți; 6. — ale fratelui sau surorii dela frați și surori; 7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni, străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. — dela neamuri și consăngeni mai depărtați; 10. — dela consoți de aceeași ocupațiune; 11. dela binefăcători, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvântări funebreale și iertăciuni lucrate amănunțat tuturor cerințelor preoțiilor fungente la casuri funebreale. — Prețul unui exemplar expdat franco e 2 fl.

Cuvântări bisericesci. Tomul III., scrise de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici pe Dumineci și se extinde pe 12 coale 8° mare. — Prețul unui exemplar expdat franco e 1 fl.

Oriental catolic sau concordantele tradițiunii, în două limbi — română și latină, tractează despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8° mare. — Scrisă de Ioan Papiu. — Opu acestă a fost recensat favoritor și laudat și de foile străine. — Prețul unui exemplar expdat franco e numai 1 fl. 50 cr.

Resultatele filosofiei sau cunoștințele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Iosif Frappotti și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul) de Ioan Papiu. — Acest op, care se extinde pe 11 coale 8°, e foarte acomodăt ca premiu pentru cei-ce absolvă școala populară, se vinde cu prețul numai de 50 cr. exemplar expdat franco.

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Ratiu, fost profesor de sf. scriptură, catehetică și metodică în

seminarul arhidieceșan din Blaj, actualmente vicar arhidieceșan în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate pentru literatură catehetică română este o prelucrare liberă, schimbând unele aplicări practice cu altele rețute de relațiunile și lipsele băieților noștri, ear ceremoniile bisericesci înlocuindu-le cu cele prescise și usitate în biserica noastră română. În note se arată și procederea ce are se o observe catechetul față cu discipulii sei. Această scriere are se fie un îndreptar în mână catechetilor, învățătorilor și a părinților la instrucțiunea religioasă-morală ce au se o dee micilor băieți. — Prețul unui exemplar din acest op, care poartă clausula aprobării Preaev. ordinariat metropolitan din Blaj și care cuprinde 222 pag. 8°, având mai multe poezii în text, — este 1 fl.

Omiliile celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Gură-de-aur la epistolele sfântului apostol Paul către Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 60 cr.

Dumnezeasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom, compusă din operele acelu sfânt părinte de Ioan Borosiu, paroch gr-cat. și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 40 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr., în lux 2.50—2.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexe. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărtică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl., 100 = 5 fl.

Visul Preasfintei Vergure Maria a Născătoarei de D-deu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar expdat franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 9 fl.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui exemplar legat și expdat franco e 15 cr.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla. — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Unde se cumpără acțiile tuturor bancelor române cu prețurile cele mai bune.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acți în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.